

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1966-1967.

8 JUIN 1967.

Proposition de loi sur la protection du titre et de la profession d'architecte.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, précise en son article 5 que les architectes, ayant la qualité de fonctionnaire de l'Etat ou apparenté, ne peuvent exercer cette profession *à titre privé*. Il est par ailleurs normal qu'un agent de l'Etat, des provinces ou des communes, titulaire du diplôme d'architecte ne puisse à la fois exercer sa profession au profit de la collectivité et au profit d'une clientèle privée. On aperçoit immédiatement les tentations que subiraient cet architecte et le citoyen.

Avec raison, semble-t-il, la loi n'a admis qu'une seule exception en faveur des architectes professant dans des établissements officiels ou libres où l'on délivre des diplômes d'architecte.

Ceux-là peuvent librement chevaucher les deux activités. Mais par ailleurs, il est constant qu'interprétant le susdit article 5, des architectes, enseignant *full time* dans le secteur privé et/ou subventionné, ne se pensent pas liés par cet article parce qu'ils estiment ne pas entrer dans les classifications y précisées. Ainsi tel architecte enseignant dans le privé, et bien sûr dans une autre discipline que celle visée à l'article 2, pourra bénéficier à la fois de son traitement de professeur *full time* et de ses honoraires privés d'architecte.

Il y a là un évident déséquilibre qui heurte tout à la fois le bon sens et l'équité.

On ne voit vraiment pas pourquoi un architecte professant, par exemple, dans un Institut technique de l'Etat serait interdit de donner ses soins à une

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1966-1967.

8 JUNI 1967.

Voorstel van wet op de bescherming van de titel en van het beroep van architect.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect bepaalt in artikel 5 dat de architecten die de hoedanigheid van ambtenaar van de Staat of van een aanverwant gezagsorgaan bezitten, dit beroep niet voor eigen rekening mogen uitoefenen. Het is overigens normaal dat een ambtenaar van de Staat, van de provincies, of de gemeenten die houder is van het diploma van architect, niet tegelijk zijn beroep ten behoeve van de gemeenschap en van een particuliere cliënteel mag uitoefenen. Men begrijpt onmiddellijk aan welke verlokkingen deze architect en de burger zouden blootstaan.

Terecht, zo schijnt het, heeft de wet slechts een uitzondering gemaakt voor de architecten die les geven aan officiële of vrije inrichtingen waar het diploma van architect wordt uitgereikt.

Deze architecten mogen de twee activiteiten vrijelijk cumuleren. Maar aan de andere kant staat het vast, dat ook de architecten die op volle dagtaak werkzaam zijn in de particuliere en/of de gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, zich niet door het voornoemde artikel 5 gebonden achten, omdat zij menen niet tot de aldaar bepaalde categorieën te behoren. Zo kan een architect die les geeft aan een particuliere inrichting en natuurlijk ook in een ander vak dan bedoeld bij artikel 2, tegelijk zijn wedde als leraar op volle dagtaak en zijn particuliere honoraria als architect genieten.

Dit is een scheve toestand, die zowel tegen het gezond verstand als tegen de billijkheid indruist.

Men ziet werkelijk niet in waarom een architect die bijvoorbeeld les geeft aan een rijkstechnisch instituut, geen particuliere cliënteel zou mogen hebben ter-

clientèle privée alors que le même architecte专业从事 dans un *Institut technique subventionné* y serait lui autorisé.

Cette discrimination est d'autant moins fondée que l'exception visée à l'article 2 de la susdite loi bénéficie tant aux architectes enseignant dans les établissements officiels que libres.

Un diplôme universitaire donne une qualité avec des droits et obligations qui doivent être les mêmes pour tous.

J. JOTTRAND.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 5 de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte est modifié comme suit :

« Les fonctionnaires et agents de l'Etat, des provinces, des communes, des établissements publics et les membres du personnel enseignant du secteur libre et/ou subventionné ne peuvent faire acte d'architecte en dehors de leurs fonctions.

» Il est dérogé à cette disposition en faveur des architectes qui prêtent leurs services aux institutions d'enseignement visées à l'article 2 ».

J. JOTTRAND.
P. DESCAMPS.
A. DUBOIS.
F. PARMENTIER.
N. MISEREZ.

wijl een architect die les geeft aan een gesubsidieerd technisch instituut, dat wel zou mogen.

Dit verschil is des te minder gegronde daar de uitzondering hepaald in artikel 2 van de voornoemde wet, zowel geldt voor de architecten die les geven aan een officiële inrichtingen als voor die uit de vrije inrichtingen.

Een universitair diploma moet aan allen gelijke rechten geven en gelijke plichten opleggen.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

Artikel 5 van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect wordt gewijzigd als volgt :

« De ambtenaren en beambten van de Staat, van de provincies, de gemeenten en de openbare instellingen en de leden van het onderwijszend personeel van de vrije en/of gesubsidieerde inrichtingen van onderwijs mogen niet als architect optreden buiten hun ambtskring.

» Van deze bepaling wordt afgeweken ten behoeve van de architecten die hun diensten verlenen aan een onderwijsinrichting als bedoeld in artikel 2. »